

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

IV. Si ceciderit lignum ad Austrum, aut ad Aquilonem: in quocunque loco
ceciderit, ibi erit. Eccl. 11. 3.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

geniturâ, boni alienus possessione, vel aulici muneris dignitate exciderunt; quis igitur erit dolor aeternum excidisse bono infinito? hoc efficiet, ut imaginatio semper affligatur tristissimâ specie ejus boni, quo in cælo beati fruuntur, quodque majus est ipso malo inferni: ut affectus omnes, nempe invidia, ira, mœstitia, tadium, terror, desperatio, furor simul quasi effracto carcere erumpant: ut memoria crucietur vivacissima recordatione ejus temporis, quo poterat tam facile obtinere tantum bonum, & obtinere neglexit: ut intellectus caliget turbidus, inquietus, & pertinax in sententiâ DEUM nimis esse injustum. Ut Voluntas eidem obstinate consentiat, approbâtque cuncta peccata, quae commisit, imò in ejus contemptum plura commisisse desideret, optâtque, ut, quisquis illum amat, adorat, aut nominat, oderit potius, nec solus ipse maledicat. Cogita paulisper conditionem cordis, quod luctus hic occupat.

3. Fletum considera, qui ad corpus attinet ob pœnam sensus. quas la-

crimas non eliciet oculis miseri atrocissimus viscerum dolor, qui illum torquet, versat, lancinat in illo suo strato instar colubri. Et quid erit illud, quod damnatorum quilibet in ventre geret? Ignis urens. *In ventre impij ignis ardebit.* Eccl. 40. Quodsi jam ab interioribus corporis lubet progredi ad externa; ecce tibi mala cuncta quantumvis contraria consentire in unius Rei supplicium, capitis, oculorum, aurium, dentium, pectoris, podagra, calculi, nervorum, vesicæ, ulcerum, apostematum dolores; adhæc, perinde si nihil essent mala recensita, accedere tormenta, quae dæmones nunquam cessant ingerere. O quam amara profundent fluente lacrymarum illi miseri damnati, cum senserint ossa sua quasi in equuleo distendi, teri, discerpi, comminui, alijque laniari modis, quos nos verbis possumus adumbrare, non exprimere. Tunc enim verò hæret antiquum risum, eoque magis, quod risus brevis, utpote intempestivus, in florum versus sit aeternum.

I V.

Si cecideris lignum ad Austrum, aut ad Aquilonem: in quocunque loco cecideris, ibi eris. Eccl. 11. 3.

1. Considera, te esse famosam illam arborem, de qua sermo est. Si excisus cecideris ad Austrum, manebis ad Austrum; si excisus cecideris ad Aquilonem, manebis ad Aquilonem. Nulla spes est amplius mutandi stationem. Aut semper princeps

in solio, aut semper servus in compe-
de, aut semper latus, aut semper tristis, aut semper gloriosus, aut semper infamis. In hac cogitatione fige animum.

2. Considera, si oppidò scire cupias, quam in partem ipse casurus sis,

A 3

id

id facile adverti posse. Vide, in quam partem inclinet. Cum arbor secatur, in quam partem hæc cadit? in illam utique, in quam propendet. Si versus Austrum inclinet, cadet ad Austrum; sin ad Aquilonem pendeat, cadet ad Aquilonem. Tu semper ad Aquilonem propensus es, & speras tamen, cum fueris excisus, cadere ad

Austrum? O quanto te invenies alio quando errore deceptum!

3. Considera, si velis, adhuc tempus superesse, ut bene te flectas, saltem cum violentiâ, quam tibi facias. Sed ne cuncteris, quia arbori compararis. Quis ignorat, istam senescentem augere cum ætate duritiem? Nunquam satis capies, quantum in morte possit vis habuiss contracti seu boni seu mali.

V.

DEUS superbis resistit, humilibus autem dat gratiam. Jac. 4. 6.

1. Considera, qui sint illi, quibus nos solemus resistere. Illi sunt, qui nostra nobis eripere contendunt. Cum aliquis injustè tollere vult nobis vitam, aut honorem, aut opes: tunc enim verò totis viribus illi nos opponimus. Unde nunc facile intelliges, cur dicatur Dominus resistere superbis: *superbis resistit*. Quia superbi auferre volunt, quod est DEI. O quàm infamis es prædo, si vel propter opes, quas possides, vel propter scientiam, aut sapientiam, aut facundiam, vel propter ipsum Virtutis exercitium superbis, & alios contemnis, tibi ipsi blandiris, te ostentas, tibi places in tam variâ & multiplici tui specie. Quidquid in te notas boni, nonne totum est ex DEI munere? *Quid habes, quod non accepisti?* Et si DEI donum est, cur extolleris, quasi tuum id esset meritum? *si autem accepisti, quid gloriaris, quasi non acceperis?* Ita est, ad virtutis actus etiam tu concurris liberi arbitrij vigore. Sed hunc ipsum concursum DEO debes in acceptis, quia

ille facit, ut concurras, etiam quoad libertatis modum, qui tibi tribuitur. *DEUS est, qui operatur in te velle.* Nonne & corpus concurret ad exercitium videndi, saltandi, digladiandi, & ad eò immodicè garrandi? & tamen dementia foret, si horum quidquam tribueret sibi, non animâ, a quâ regitur. Nunc vide, quid sit arbitrium liberum sine gratiâ Divinâ. Corpus est sine animâ. Nihil potest, & etsi nihil possit, potest peccare, potest perdere se ipsum, potest perire. Beatum te, si penitus te immiseris in hanc penetrandam veritatem. Quotopere te confundent tot furta, quæ adversus DEUM tuum quotidie patrâsti.

2. Considera, quam obcausam dicatur DEUS humilibus dare gratiam, gemmam ad eò pretiosam. Quia novit se illam deponere in fidis manibus. Humiles sunt Depositarij fideles, non auferunt, non usurpant, non se locupletant ex his, quæ non acceperunt nisi in obsequium ejus Domini, qui dedit. Unde libentissimè dat humilibus

bus